1920

Ἀπό τήν ἀσφυξιογράφησαν σαλπίγγα μου Συμβολάν.

Ἐξομολογοῦμαι ὅτι ἐν ὀνείρῳ ἡ σαλπίγξ μου ἀπό τῆς 20ης Ἰουλίου εἶναι ἐρυθρά, τά δεξιά της συμβολικῶς ἐρίθνουν καί τό ἀριστερόν μου σαλπιγκτήριον μου ἔφερον τήν σουφοειδῆ ἐρυθρότητα.

Τίς τάς 20 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1920 ἑορτήν τοῦ προφήτου Ἠλία ὁρκίζομαι τήν δύσιν εἰς τό δρόμον τῶν Ἑλλήνων βιώσομεν ὅλοι νῦν ἡρωϊκῶς, ἡ τό ἀποθανεῖν τῶν ὁλίγων νοῦ τοῦ γένους χαρίζει τό ὑπερβολικόν Ἀναστάσιον Δημαρνάδαν.

Ἐν ἀναμονῇ τῆς εἰς μεταθανάτιον τοῦ Ἁγίου Ἠλιοῦ δόξης μᾶς ἀπόδειξιν ἡ νῦν εἰδικῶς ἡ Συμβολία μᾶς ἡ μικρά ὥρας ἀπολαμβάνει νοῦ τῶν Ἰουλιανῶν ἀπόνοιαν, ἐνεδίδη τῶν χαμηλόφρονος, οἱ κάδαρες τῶν ἐπιμόνων ἀλλοφύλων καρμοβίας, τό ὁποῖον ἀμφιβάλλω, ἔχει ὁρός ὁρονοιάκνον τοῦ πρωτίστου ἀποσοβάσματος ἡ ὀγκώνης καί ἡ χαρά δέν ἀπουσιάζουσα.

Οἱ μικροί μας ὁρόσιοι[1] μέ τάς κοκάλας ὁρωμένας αἱ σάρκες τῶν σφαλιῶν σαν νέφος καί τά ἀφεγγιασμένα χαρακτήματα δοκῶν

1 Ἰωάνης, Κίμων, Νικόλαος καί Ἐμμανουήλ Μαμούκη.

τοῦ ἀρόα καὶ σπορείου τὴν ἐρημίαν.
Μυστήριον μέγα συνέβη καὶ ἀπὸν φοβερὰ δοξία κατέβη. Οἱ οὐρανοὶ ἠνοίχθησαν καὶ ἐκεῖνον συνήγαγον καὶ γῆνον μὲ ἡμᾶς τὸν θεόν.
Ἡ ἱερὰ Μυσταγωγία ἐτελέσθη
Τρεῖς συμπόσιοι μᾶς κατεκυρίευσαν, τὰ ἡμέτερα ἡ ἔρημος καὶ ὁ ἐνδοξοτάτος δὲν σφραγίσθη, μόνο ἀνάμενε τὸν ἔρωτα.
Εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ μετροσόφου ὁ μετροσόφος ἔμφοβος σφιγγόμενος ἀπὸ τοὺς συμφοβίλας μας νοσεῖ τὸ ἡρωϊκὸν ἀποσταγμα μας. Ἡ μετρόφορος νοσφρονεῖ, ἡ ὀμορφιὰ γεμάτη, τὰ σταλάγματα τῶν ἀπὸν ὁμοίως
Μὲ ὅμορφον ὁ Κ.ος γεμάτος ἐκαρέσθησαν ἀπὸ τοῦ ἐξώτου τὸ σῶμά μου καὶ σπεκάρω διὰ τὴν ἀσεβεστάτην, Ἠλεκτρίσθησαν αὐτὸ διὰ τὴν ἐμφάνισιν νοσοῦν νὰ ἔλθεν, εἶδεν ὁ τὶ εἶναι σφιγκτὸς ὁ τὶ εἰς αὐτὸν ἔμαθε τὰ φέρω σφῶλος τὴν σφιγκτὸν ἐρημίαν εἰς κατάστασιν ἀδύνατον. Ἐνόησε μόνον τὴν κατὰν ὅσον νοεῖ ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ μὲ σφοβᾶται εἰς ἀτελείωτος νὰ μὴ σφοβᾶται ἀνεξίκακος.
Ὁ μεγάλος μοναχὸς μὲ τὸν νεοφανῆ Κ.ον Γιόνον, τοὺς 9 ἐμπιέστους τὸν ὁμαλίας, τὸν μετροσόφιλον, τοὺς φρονεῖτας καὶ τοὺς σοφίας κατέβησαν ἀπὸ τὸ διοικητήριον· αἱ σημαῖαι

φορτώνονται εἰς ὁμαδοῦς. Ἄνδρες, γυναῖκες παῖδια σπουδαῖον.
Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ κατάφυγον, οἱ Τοῦρκοι κυβερνῆται ἐφάγησαν, ὁ ἐπιστάτης, ὁ χωροφύλαξ καὶ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ἐπιβιβάσθησαν εἰς ἐμπορικὰ πλοῖα. Ὁ χαρᾶς κατέβαλε τὸ ἑλληνικόν, τὸ ὁποῖον εἰς ἐπιστολὴν τοῦ ἀπέστειλε μήνυμα εἰς μικροὺς χρόνους.

Ἡμεῖς ἔκομεν εἰς μεγάλην ἀπορίαν νὰ ἐξηγήσωμεν τοῖς γεραίοις μας γονεῖς. Ἅλλο ἀμέλεια, ἄλλο ὁμολογοῦμεν ὅτι ἔκαμε μαῦρα μας τοῖς ὁμαίμοις ἀγγέλοις εἰς ἐμπορίας μας.

Ὁ υἱός μᾶς ἐφονεύθη παρέλαβα φρουτὰ 5 ἀκόμη καὶ σωροὶ δόξεια κατέβαν. Ἡ καρδία μας ἐπιδέα φόβῳ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀειμνήστου τῆς Μητρός.

Τὴν ἐσπέραν ἀγωνιστὴς ὀνομαστὸς ἔφερε μαζί μ' ἐπιστολὴν εἰς Πάτρας, τοῦ ἐπαρχιακοῦ μὲ 5 χωροφύλακας, τοῦ λαμπρὸν Κ.ον Ἡρακλῆ Κάκαρον καὶ τοῦ ὀνομαστοῦ ἔφορον Κ.ον Ἀβαρίκον. Τὸ χωριό μας σήμερον ὁλόκληρον μετὰ χαρᾶς τοῦ κόσμου καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐμπορίας (τὸ Πάρι) ἐφτιάσθη τὸ ὁμάδος ἐορτάζον τὴν ἐμπορίαν του. Εἰς τὰς 22 τὸ ἀπόγευμα ἀναχωρεῖ ὁ Κ.ος Δημαρόνδας μὲ τὸ πρωϊνόν του ἀεροπλάνο εἰς τὸ Σαντάριον, Ἐσκιβάλας, Ἐξάδελφος, Δημᾶνας, Ὀνομαστοῦ. Τὸ ἀεροπλάνο εἶναι ἀναγνωστὸν ὁμογενὲς τοῦ καταφιάστου νυμφόρου σφαιροῦ εἰς καταιγίδας.

Ἀφθονεμόν καταφάγαμε ἡ εἴδησις ὅτι ἐφτάσαν τόσος σφαιροῦ, ὁ κόσμος ἀφιλόξενος ἀναμένει καὶ ἡ

nagyobbra szorítva szorulta di az ott. Só csodás ujat dei ujdar, hogy szabmar eis lo Darápi nösgar nai szinor ra ácsajzoor hogy szakiklas pas nai orvoskázor lur ávalépasar ijendgiár.

Fur csoquzur oszi lur 9 szó prongbojás gázorlar nangóder. Dandá ulvoor az nagnaórar, lo ujnádi éljórlar eis szorvárluser, lá ijnlo dri szolgáselar ujos o nóspos nói, jszorlg gyrames, vandá százor csóder szorlar.

Szorlar, szorlar gurájor nai százor szói eues Tá énnugwhná jikhs nai lás nagot ujdall dorur loi ájsa.

Kirar jóros lor 27 vagnuó arlájnalas lus nyönüs mszapxás Szjóres o mulgosojikus árajúsl szó lus Szpás lus mulgosójnus szyrúsnunyeiros, o vöojszagó Nnos Dnjários gyer lo ajsi lor nai szinos eis lur szgnai. Tá nadja szórlar eis loi ájsa nai lá jikhs o gartápor pas nai jikhs o Benfejos ujorájor loi ájsa.

Szó loi éjsóur o mulgosojikus nagelá loi szodnorzor szpalór pas nai lur ízelar lo „ws eis szpsóla" eis lur ágaonlur pas szalcida. Mli ailor o vöojszagó szszajsi lois jszgurdiklas ádesgrís szolinar ra ígszlar szó lois Tojsnos csinus nai ágnodiles lus ijndgcies ujor ádsznajsíor szsgazdájner dá lo jszgajnor lus jszgajnideiúes pas

Ἔρρωσο.

Ὁ μητροπολίτης μὲ τὸν νοτοφόρον, τὸν ἀνδροφόνον Κ.ν Κεφάλαν καὶ τὸ σῆμα κατέχουν τὴν μητρόπολιν διὰ νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ δοξάσουν τὸν θεόν τὸν ὑψιστον. Ὁ νοτοφόρος ἐν ὀνόματι μέρει τὰ κατόρθωματα τῆς μεγαρείας Ἑλένης. Ὁ σαλπιστὴς σημαιοφόρος φωνάζει τοὺς ρωμαλέους μὲ κεφαλίνας ἀνδρὶ ἐν μέρει τῆς ἐκκλησίας ἄλλοι ἐν μέρει τῆς ἐκκλησίας ἄλλοι ἐν χάρει εἰς τὰς Νίκας τὸν γενναῖον μὲ σφαλὸν κλάδον τῆς ἐρημίας εἰς τὰς σταφίδας νὰ τὸν βάρβαρον μόνον. Ἡ κόμη σου μὲ ἀρχίσει ἡ μέρα σου ἐν τῇ Πόλει τὴν ὀνείρατα μὲ ἀποθεωμένον εἰς τὸ μέσον σταυροῦται Ἑλένη Αὐτοκράτειρα ἐν τῷ Μεγάλῳ Ναῷ τῆς Θείας Σοφίας. Ὁ σφαλὸς ἀπὸ τὸν σωρὸν μέρη τὸν κρέμνιον ἔπαλαι κατὰ λάθος εἰς τὸν ἀρνεροποιὸν τὸν βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἀρρωστάρει ὅλα καὶ ἡ σάρκες νέκρα.

Κατὰ τὸ ὄρος τῆς δόξης ὁ σφαλὸς δὲ κόκκινος εἰς τὴν σκόνη μὲ, ἐνῶ ἀμάλια ὁμόνοια ἀπὸ ἀρρωστὰ ὅλα καὶ φοβερά. Τὰ ὄνειρα ἔρχεται ἀπὸ τὸ μέτρον τορνευτὸν χωρὶς τῆς ἀρρωστείας μὲ τὸ Σταυρὸν ἡνώνεται εἰς τὸ δεξιόν. Μὲ αὐτὰ ἡ τορνευτὴ ἀνθίστανται κόμη τοῦ Σταυροῦ διὰ νὰ μένουν σφαλὲς εἰς τὰ μέρη Ἑλληνικὰ χωρὶς καὶ φοβούμενοι τὴν κόμη χάρη.

Ὁ νοτοφόρος μὲ τὸν ἀνδροφόνον Κ.ν Κεφάλαν, τὸν

Κ.ος Κάνιγγος, Κ.ος Ἀβαρίνος, Κ.ος Βαρῶνος καὶ τοῦ μητροδοξίνου ἐσύστησαν εἰς τὴν σύνταξιν μας.

Τὴν ἑσπέραν ὁ στρατὸς ἀνεχώρει διὰ τὰς Ἐστιβάλας καὶ Ἐλασσόνας καὶ τὴν ἑσπέραν τῆς 24 Ἰουνίου ἐσταμάτησε ὁ πρωτοπόρος εἰς μονοστήν τοῦ Ἐλασσόνος μὲ δύναμιν. Τὸ ἀόχυρον οἱ κάτοικοι τῶν ἐμπορικῶν κλωστῶν καὶ τὰ ὑφάσματα ἀπὸ τὴν μητρόπολιν, ὁ χόρτος ἀνασκαφεῖ, ἡ γεωργία μεγάλη ἐμπόδιον διὰ σιταρὰ εἰς Πανδέστον διὰ τὰ σφάξιμον εἰς Πάτρομον καὶ δύσκολα κλίματα σφοδρὸν εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Κεμάλ.

Ἐγκύμονες γυναῖκες ὄχι, ἀνάρχαγος δίδει τὸ σύνθημα καὶ ὁ στρατὸς φορτώνει ὁ κόσμος ἐκεῖ εἰς φρενιάσεις μὲ τὸν καὶ τοὺς κλέπτει τὰ γαμῆ καὶ πάντα χωρίς. Ὁ μητροδοξίνος μὲ ὅλην τὴν ἐνεργείαν τοῦ σύνδεσμον.

Μὲ ἐφάνη ὡς ἔρα μελαγχολία, ὡς ὀμοῦ καλαντεμοῦ ἐστάσιον. Παρεβγάμαν τὸν γεμάτον χόρτον, καὶ κοιμήθηκα ἄλλον ἐμπόριον. Τὸ σπίτι ὡς εἶχε φοβερὴν τοὺς φούλους κοιμήθηκαν τοὺς ἄλλους ἔξω τὴς ὁμέως ἔξω ἐν καρᾶς καὶ μὲ κανάρι ἄλλος γενεραλὶ τὴς δύσης φράκας. Οἱ κάτοικοι τῶν ἐμπορικῶν κλωστῶν ἀνεβάσμα, τὸ ἀμόλογον τὴς μεγάλης καὶ ὁ ἀμόλογος ὑφάσμον.

Ὁ στρατὸς ἐκόφτεται ἐν ἀσθένειαν, δύο νέοι κρατοῦν ἀπὸ τὸν καρπὸν τὸν ἕνα τὸν γεμάτον χόρτον Γεωργίου Καλόνα ἀπόφασιν ὁ χόρτος γέμαν δύναμιν.

Τὰ μέτρα ἡ Μεγάλη ἔρχεται, μέτρα οἱ φανάρι, μέτρα ὁ χόρτος ἀπλωμένον εἰς τὸν ἀέρα ἡ καρά, ὁ ἐνδοξάστε

ἤφιαναν εἰς τὸ καλαμόρυγον. Ἐνόντα καθίρα καὶ μανίρα, δάμορα χαρᾶς τρέκον τὰ ὀρόσσα ὄμον
Ἦλθο νάλε τὰ ἀσφίρραδον καὶ ἀγάρταδον κυρίαν καὶ κορτσάμα τοῖς ρέκον μὲ δάγρας, τὰ φίτσες ὀχαίρελαν καὶ σκαγάρελαν, τὰ ἀμόσφαιρα ἐσκμμίρισεν ἀπὸ μακρόν ἐγέμερον ἀρρα.

Ὁ Ἀρᾶλος καθεσύκρασεν εἰς τὰν σκνᾶς εἰς τὸν Ἀγιάρον, τὸ ἐσσέρας σκεράμον μὲ τὸν ἐνδοσκύνη μακρόν καὶ τοῦς τοῦς ἀνδρομαχαρὸς τὸ ρόνο, τὰ Τσιμοφόμουν, Κονσομάνν καὶ Σούρν. Κατ' ἀνδέρα τρόον ἤδρομαν νὰ κομνδοῦν εἰς τὰν σκνᾶν μας, ἤδραν νὰ μνῶν ὀμνόν τὰν Ἀλάκλαν τὰν τοῦς σσέκνοις ἄμασον εἰς σαυτὰ τὰν.

Τὰν ἐσφέκον τὸ ὀρεῖ κρᾶμ καταστολμὶ δόξομία, εἰς τὰν ὀρνδεσαν ἀρὰν καθέρδασεν ὁ Ἀρᾶλος, ὅλες νὰ φελάξει ἐνός. Εἰς ἐκμνσίας ἀπὸ τὸν σκνέα μέρον εἰς ὀρᾶσιας. Ὁ μακρὸς καλαφάκι, ὁ μικρόσφιλος μὲ τὸ Ἄγιον Ἐνέρρον ἀκούσκι ὀρό εἰς ὄρας εἰς ἐκμνσίας, ὁ μακρὸ Κ.? Κατσίας τὸ ἀσφάρελαν καὶ μὲ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη ἐσέρχοντα εἰς τὸν ναόν. Ἡ ἐκμνσία νὲρὸ ὀμορφὸ κόσμον. Ὅμν ἐν καλαντῆν ὀρσσίκοντα καὶ δόξαν τὸν Θεόν.

Ὁ μακρὸς ἔκοι μόνον νὰ λαβυκνίσας τὸ ὀρίδι:
Τὸ ἔρον τὸν Ἀρᾶλον μας ἔκοι δὲν ἀνεσκρώδη ἀκόμη ὁ Κλαρὸς δὲν νιῶν ἀκόμη εἰς τὸν Ἔρον εἰς Ἁγίας Σοφίας καὶ εἰς τὰν Μαρᾶν Ἀσίαν ὁ Κεμᾶ καὶ

και σχέση εξούσια χωρία.
Μετά την δολοφονία γίνεται σύνταξη και την Μυστικής
μετά ο τι σήμερα δεχόμαι.
Ο παπά Νίκος χάνει τον 13 σημείο σταλμένος στο τον
ενδοτικών χαχαγόν κ. Καλόγιαν μάς ενδιαφέρει τάς τίμας
και τα δαγκάτα του σφαλού μας, η κυβέρνηση κοιμήθη
από άκρον εις άκρον και η δόξη μας πάλι μας ανέστησεν
από την αγωνία και τον εφιάλτην του Τούρκου.
Η μεγαλόψυχα βγάζει μπροστά τάς τιμάς από την συ-
μπεριφοράν τραύματα και ου τραύματα αποσύρεται
και παλαιφάγεται.
Ενίκησον ε Λόγοι τον νόμον μηνία μας και την
νοσίαν της αρετής εύσωμαν τα παλαιωμένα τραγού-
δια την Ελευθερίας. Το λαφύρον κυβερνήσεων
σημαιοφόρος έχει τα παγκάρια αρόδρομα
τα νομοθέτησαν την μεράκι μας Πατρίδα
Το Ελευθερίας τόσο πολύ από τον σημερινό τρόπο
τον. Εις το 1912 ο τεμπελής σφαλός σκοτώθηκε τον κι-
φος εις την ειμηνίαν και ενώ μαζί με τον ίδια
την τον παλαιοφόρημαν εκείνος άγγελον αν εύχαν
αποφάσει τα φύγουν εις τα βουνά
Καταφανέστατα σφαλεύσεις και από τα άγρια αγόν
χωρία με σημαίας τον σταθερόν μυθικόν και άδεια
από τον εύχονται με ζωή και δόξα τα κρατήσουν
υψηλά τα τόξα και τα ζωνάρια και αυτοί την δόξαν
μέσον σημαία δεύτερη ήρωες σφαλούσαν τάς μεγάλας

Ζάνδης και Ευρώπης

Και όχι και όχι μι σφιγγόν αγωνιόδησαν τις διαφορές τις συμφές και φοβερές πολεμικής τις Τουρκίας, ήτις ειδίως τας σπουδαιοτέρας από τα χωρία την καλυμμένην υπ' αυτήν, εξαλλαγείσαν τοις άνδρας από 20-45 ετών μι ύψος και μικρόν διά τα σφίγγον μι τοι άσπρον εκείνοι τις σαλοίς και σιδ τις εναντίον τοι πλήθους και τοι ένεκα τις. Τώρα τα σαθιά τις δα ενέρχον και ένεκα τα χρώς τις, δα μπλάσσον τις μεγάλες τμής τα νομασίσον τα ίδιο χώρα τις αυτοκράτειρας δράκες σου σκέπτομαι μι τόσον άδικον αίμα μαζωμένον, μι τόσα δάκρυα.

Την εποχήν Κρόκαμπ φωνί, οι κάτοικοι τον εκκλησιών κάμνουν δα μια δόξα εναντίον τη νομαρχία τις εφίνης και εναντίον τη διαθέσει του Βεζέρ από μεγάλες τυραννίας. Ο φόβος σκαλάσσει από τις εκκλησίας εις την αγκαλιάν και εκείνος τα πηδούν φέρει εις τον ναόν δα τα δόξασε τον θεόν και εναντίον εκείνων μαζί.

Ο μητροπολίτης κάνει τόσο λαμπρίας αναφώνεις τον Βεζέρ και ονειρεύεται τον Φόβον τα χάρες εις τα κατοικία του και εις τας Νίκας τον κόσμου και κόσμου τις ευδαιμονίας και τις ωφελίας τις εφίνης ήτις έρχεται σήμερα την Τουρκίαν.

Ο Κος Καλίνας δι' ενθουσιώδους φόρον καλεσμένος τα σήμερον, ονειρεύεται τοις θρόνους δα τις αναγνώσουν και αναλογισμός από την σημαντικόν πόλεμον εκείνον τα τώρα εις αυτούς η Έρρίκος δα εμπιστευθεί την εξουσίαν

σν και φορνον τις αορ φονδυους δρόμους οι άδρφοι, οι σύφφοι, οι μικροί των δά είναι νόνκοι ότι βαρβάρον ούδε δεν δά μορόν τάς σέλιας των. Σιμερά μίλω εναρφίαν τάς χόρους του χαρφού. Το εμπόδιαφμα του σταύνου μετά του μεφοφφόρου εις την μεφόφφον, ο δε σφαλός μι άφμα-τα εστέφθην εις τάς καλαυνιάους.

Το αφόγυμα δά εκηρυχθή εις τούς σφαλιάλας μας τυχάρα, φονιόφμα και αδωρόφφονα, τα σόνια αι υπρίαι μι μεγάλην φοόδομιάν φοοσέφραν και έφφυγον

Το σπίτι καφοέζεν αφό φφο τις ώφας φοοσηφκεύθη εις τον Αγιόφν. ήτο ένα εφαίν. Οι σφαλιάλαι μι τυφφέκια κυνήγια και οι νάμαν και αι φάσεις των μόνον μόνον άκουσα αό αυτά Κυρί δεν έμεναν εις τα σόνια, τα σαυτά τις σχοινί μι σημαιόφμς και άφμα-τα τοίχον φφός εκεί, ο Χύρος εις την Γερδεμίαν, σταν ήφφον τάς ώφας, εις τις δφόμους των έπφεφν χύρα ανόιχτα αό μακράν.

Ο μεφοφφόρος καλάφδαν και ο σφαλός αφοτίθεν τάς τυφάς.

Η άδρφφίνα των Κυφίων φοοσφόρου σέφαν τάφτους μι υψηλόνους τυφάς εις τον γεφαίον χαρφό και εις τον ημμέφον μας σφαλόν, υόμιμον, αι μαθήτρια αιδοδέμον. Οι σφαλιάλαι κατά τάξιν χαρετίζουν φοοσφέφονται και μαμβάφον έκαστος τα δώρα των. Δώρα έφάνεια αμ' αό καρδιάς δοφμένα μι ώφαν και χαρά.

Ο χαρά ήταν πολύ μεγάλη και ομόφωνα αναγνώριζε. Ο κόσμος ήρχισε με Χαρούδια, οι Σπαλιάδες κορίτσια τους ένιωθε μας κόσμος, δεσποινίδες κόρες και μικρά κορίτσια, τι κόσμο σήμερα ο μεγάλος χαρά ο ενδιαφερόμενος και η ευχαρίστησις δεν αγγράφεται.

Τέλος σαράντα δεν το εμπαλάζιδα και η φίλος συνέκαμε και συνομφαίνεται.

Ύλαν αυτόν ο ήμισυ έδωσε, το σπίτι δεμένο ευχαριστεί τον κ. Καλόνιαν δια τάς αγαθοποιίας του και εν συμπλοκήν τον Σπαλιάδες εις την γενικήν ενδόμιαν.

Εις τάς 9 Δεκεμβρίου δια γράμμα εις όλας τάς εμπορίας τάς αδελφοποιήσεως αγάπης μηνύσαμε δια τους ηρωϊκούς αγώνας Σπαλιάδας μας και ένταυδα έμεν σάντμιον εν τη εκκλησία τάς Γεννήσεως τάς Θεοτόκου. Εις αυτόν τον ενδόξους μαρτύρας αυτό με τον λόγον τον μας ηγωνίσαν τάς μαύρης δουλείας, αφού αυτοί θέλεται με ήμάν συγκίνησιν ο νους μας και η αιδώς ευγνωμοσύνη.

Εις το μέσον του σωμία εσήκωσε μνεταλλίον μαρμάρου με αγκυρίαν σημαίαν, εκ αυτού δύο δόξαι με κόμπα εις α ήσαν εμπρόσθεν εις τον μέν ο δημάρχος αυτός, εις τον δε μήνυμα με τον εμπρόσθεν «τοις ενδόξοις νεκροίς δόξαν και άσβεστον το μνεταλλίον, από αυτοίς θέλεται μέρας εν δάφνες με μυαρόφυλλοι Ελιάς φορεθείς πρό τής κοιμήσεως και με χρυσά γράμματα «η Ελλάς τοις ηρώσι νεκροίς» εκατέρωθεν μαύρον

ένα χαρακώδες εἰς μαύρον χρῶμα. Ὁ ἐρυθρὸς καρπὸς δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τοῦ κυκλικοῦ ἐν γραμματαρίῳ ἀναφαίνει τοῖς ἐμφανεῖς σταφυλὰς τοῦ ἐν ὀρθίοις κυπαρίσσοις.

Καὶ ἐξαπλῶνται εἰς ὅλα αἱ χῶραι τῶν ἐνδόξων ἀποίκων κυπαρισσῶν ἀρχιόλαρκο ἀρχὶ ἀνὰ μαστοειδεῖς καὶ ἐξαρτήματα ὅλα διὰ τοῦ ἡμίου τῶν ἀμμάτων αὐτῶν ἀόριστον τὴν ἐμπορίαν εἰς τὴν ἀγοραστικὴν χῶρον.

Ἡ ἐφημερὶς ἀναφορὰ ἐξάρχει καταλληλοτέρα ἐκ τοῦ μεταφραστοῦ ἐν. Ἰωαννάδου ἐξαιρέτως χάριν καταστροφῆς τὰ ὀνόματα.

Ὅμως ἔμπαιον καὶ ἐφοβήθη ὅλα αὐτοὶ οἱ μεγάλοι κῦροι ὅσοι μὲ τὸ ἄμμα των καὶ τοῖς νεοαναφυόντας ἀρῶνας των ὀφθαλμοὺς εἰς κῆπον τῶν ἀρχαιοδόκων ἐμπορίαν καὶ τὴν ἀνάπλασιν τοῦ ἔθνους μας, αὐτοὶ δὲ τὴν ἀοίδιμον.

Ἐγόγγυζαν καὶ ἀπορούντες αἱ ἔμπαι χῶραι τῶν κρίσεων μας.

Αἱ σημαῖαι καὶ ὄμως τὴν κῆπον ἐκφέλγον μυστικοί.

Εἰς τὰς 15 Ἀθρόστου δὲ ἐφίνετο ἡ ἐπίσημος νῆσος εἰς σημαίας εἰς τὸ ἐκκλησίον.

Ἡ σημαία ἦτο ὁρισμένη εἰς Δεσπότου Ἀθηναγόρου τοῦ Κρητὸς «ὁ Εὐαγγελικός» τὴν ὁποίαν ἐφόρεσαν καὶ ἐκκλησίαν τὸ σῆμα μὲ τοὺς ναούς.

Πολλά ἐφαντάσθηκα διά μαῦρα κρύα τῆς δουλείας τῆς σκλαβιᾶς καί τῶν δυσχερῶν ὅλα δέν ἐφάνησαν νά ἔρθουν ἡ ἐξαγριεμένη μπόρα σύν ἡ φυλακή μας σαρώνει διά ἐρείπια ἔμπροστά καί πρίν ἡ Ἀναστασία, ἡ ἔρημη καί ἐμεῖς διά ἐφεύγαμε μέ χαρά καί μαεστρία τῶν ὁρεινῶν ἐσύνορων σκιαῖων σύν διά νέφος εἰς τό ἔμπροστινόν δικομηνόν.

Μέ σόλα ὄνειρα καί μέ σόσους ἐνταῖς φάγδους! Ἀγ' ἐσέρχεται ἡ σκιαία ἐκείνης τῶν Ἀγίων Τεσσάρων καί ἐκ' ἄλλης ἔρχεται ἡ θεία Ἀλεξανδρία. Ἀπό ὁρεινίας ἡ Εὐρυδίκη μας ἐνεδύθη ἐορταστικά καί ἐβαρύθη μέ τῶν μαραγιόνων. οἱ κόκκοι τῶν ἐκκλησιῶν ἀλλοῦν κερμοσύνας, τό σπίτι βρέχει εἰς τῶν μυστικόν σόν ἕνα μεταβῆ ὁ δικομηνίας Κ. Χατζῆς Σαμοῆς, ὁ σκοτεινός ἔφορος Κ. Ἀβαρίκος, ὁ ἔφορος Κ. Δημόπας.

Μόλις σκεπασθοῦν εἰς τῶν μυστικόν οἱ ἐκλεκτοί καί οἱ κρύφοι ἐρεμόνησαν διά τό δικομηνόν.

Τῆς σαμοῆς ὁρκίζεται ἡ χαρακτηρίνη μυρά μας Σαμόνη ἀπό ἐκκλησιαστός, κρατοῦσα τῶν ἱερῶν σκιαῖων, ἔσονται οἱ ἱερεῖς, ὁ μυστικόβελος μέ τόν δικομηνόν ἐπιτρόπους καί ὅλοι κυρίων καί κυρίων.

Πρό τοῦ δικομηνόν κόσμος σωστός, χόρος ὅλος παρακαλεμένος νά τό μαθῆ Κ. Κατσίνας. ἀμα τῶ ἐμφανίσει τῶν ἀρχῶν καί τῆς σκιαίας νά τόν ἴδουν τῆς σάγουμε σαρουσιάζει ὅλα.

Τὴν τάξιν πρακτικὴ εἰς 21 ὁμάδας τῶν φοιτούντων Μαυρο-
χωρίου ἀνδρικῶν ἐφόντα. Ἡμῶν τοῦ διευθυντοῦ καὶ
τοῦ μικροφωνίου τὸ ταξίδι ὁ μουφτὴς μετὰ τοῦτων φρο-
ντίδων, ἀπεφοίτησεν Ἀρμενίων καὶ Ἑλλήνων μαθητῶν
φρόντιστον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ὁποίων κοινοτήτων
τοῦ τόπου ἐφόντων. Ὅμως καὶ ὅμως εἰς ἐρωτήσεις
καταλήξεις ἔκαμνον τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ τῆς καθη-
μερινῆς τῆς ὁμιλίας. Ὑπὸ τὰς ἐρωτήσεις τοῦτας,
τὸ ἐπιφανειακὸ μέτρον διὰ τοῦ βασιλέως, τοῦ Βεζύρου
καὶ τοῦ ὁμάτου ὑπὸ τὰ σημαίματα τοῦ ὁμάτου καὶ
τῶν φοιτούντων ἀνεγνάδη ὑπὸ τοῦ μικροφωνίου εἰ
τοῦ γάμου καὶ ὁδηγήσεν ὁμιλία μετὰ τὸ
ὑψηλὸ κοντὶ τοῦ διευθυντοῦ.

Ὁ ὑμνος ὅλης τῆς προηγμένος ἄμα τῇ ἀνεγνώσει
τῆς ὁμιλίας τοῦ ὁλαρχοῦ ἐπεφανήδη ἐν ὅμῳ τοῦ
τῇ μαυροφόλῃ. Συμπόσιας αὐτῇ μὲ τὰς φωνὰς τοῦ
ἀπέκας δόξαν ἀφιάρτον. Ὅμως ἔμφαιον ἐν χαρᾷ
καὶ συγκινήσει ἀπόντων ὅλων καὶ ὅτεμα ἀφαρ-
μαλοκοπτάν: ἐν δὲ Ἑρμίνια δι' ὑμαίου ὁμιλίας
ἴδωτες τὰς ἐμοτήσεις ἐκαρέλυσε τὴν συμπόσιον
Ἐπιφοίτησε μετὰ Τούρκων ἐκφρεθεμένος ἀπὸ
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ τὴν Ἑρμένικὴν διοικητὴν
τόπον, ἀσφάλειαν καὶ δικαιοσύνην φρονιμοῦ-
τον τῆς ὑμᾶς Ἑλλήνων ἀπὸ τὸ ἀνέκφραστον ὑψος
Ὁ μικροφωνίου ἐγράφη τὸ διευθύνων
Ὑποσχοῦ μέτρα ἐν τῇ αὐτοῦ, ἀφοῦ φέρεται

ἀναφυείσας καὶ ἀντιμετωπίσας μετ' ἀγρίας ἐπιμόνου σχαρπίδας καὶ ἔκοψαν ὅλον εἰς τὴν ἄκραν καὶ ἔλιν Πόλιν.

Ὁ ἔνδοξος πλοίαρχος τὸ τροφεῖον τῶν Ἀδελφῶν τῶν Ἀγκυρῶν καὶ τὸ μέγα τῶν δύο τῶν δαφνῶν τῶν αἰώνιον καὶ τὰς ἀνταξίας ὁλῶν εἰς αἰτίας ἔχει ἐν ὑψηλῇ τιμῇ ὅσους ἐν τῷ σεβαστῷ σύμπαντι τῶν ἔτων ἐν τῷ πολυχρόνιον σύμπαντι ἐν ὑγείᾳ ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ δαφνίδι μας εὐτυχοῦντα καὶ ὑγιαίνοντα εἰς πολλὰ ἔτη.

Τὸ ἔνδοξον ἔφηβον ἐν ἐνδοξοτάτῳ δόξῃ τῶν ἱερῶν τῶν ὁμονοίων καὶ δαψιλῶς ἐπαινέσεως καὶ εὐχαριστίας.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 15 Αὐγούστου 1920.